

чать ся съжденія *прѣдпосставены*, (praemissaе) или просто *прашки*, а като дѣйствія, что съставлять основа на заключенія-та, наричать ся *основанія*. Съжденіе-то, кое-то ся искарва отъ тѣхъ, като одно дѣйствіе, что заключава у себе извода ни и истича изъ основаніе-то, като неминуемо потрѣбно негово слѣдствіе, наричя ся *заключеніе* или *слѣдствіе*.

§. 73.

За рѣшителны броять безусловны-ты съжденія; за нерѣшителны — проблематическо-ты, условны-ты и раздѣлителны-ты. На това основаніе изводи-ти ся раздѣлявать: на *безусловны* и на *проблематическо*, *условны* и *раздѣлителны*.

Изясненіе: Измежду безусловны-ты съжденія заключавать ся *категорическо-ты* причинны-ты и раздробителны-ты (зри §. 64 изясн) за основаніе на връзкѣ на двѣ прѣдставленія, кон-то ся съединяватъ въ тия съжденія, служи трете прѣдставленіе, кое-то посрѣдствува на тѫж връзкѣ, и то потова ся нарича срѣдне *прѣдставленіе* или *терминъ срѣдний*. А отъ прѣдставленія-та, что ся съединяватъ, това, кое-то изрича прѣдмета за съжденіе-то, наричя ся *по-малко прѣдставленіе*, а това, кое-то показва бѣлѣжкѣ-та, что му приписваме, наричя ся *по-голѣмо*; понеже пръво-то всегда ся включава въ клѣбо на второ-то и слѣд. наспротивъ него, има обемъ *по-малькъ*. При проблематическо-ты съжденія ся относять проблемы-ты, кон-то съставлены отъ „въпросы и задатцы“ и кон-то по своя съмнителный тонъ, неминуемо ищѣть рѣшително да ся утвѣрди или отрѣче връска - та на съединяемы-ты въ тѣхъ прѣдставленія. Така също *условны-ты* и *раздѣлителны-ты* съжденія искать: пръвы-ты — рѣшително да ся утвѣрди или отрѣче послѣдовательность-та, прѣдположена между основаніе-то